

rigtige retning, nemlig at man begyndte at udhule og fjerne fradragsretten på indbetalinger til private pensionsordninger. Skatteministeren – det bliver så den tidligere, tidligere – skal i øvrigt have tak for at have været med til at lave den forbedring, men jeg synes, det sætter den principielle afvisning lidt i relief.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring mod habilitetsproblemer ved behandlingen af klager i skatteankenævnene.

Af Kristian Thulesen Dahl (FP) m.fl.
(Fremsat 27/1 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det forslag til folketingsbeslutning, der her skal behandles, er fremsat af repræsentanter for Fremskridtspartiet.

De foreslår, at det pålægges regeringen at sikre, at der ved skatteankenævns behandling af klager ikke deltager embedsmænd fra den kommunale skatteforvaltning.

Forslaget er begrundet med, at reglerne i den nugældende skattestyrelseslovs § 11 kan bevirke en berettiget mistro til, som det hedder, en korrekt og uvildig klagebehandling i skatteankenævnet, når det er den samme kommunale skattemyndighed, hvis afgørelse er påklaget, som yder skatteankenævnet sekretariatsbistand i sagen.

Forslaget er faktisk ret vidtgående. Efter den gældende ordning i skattestyrelsesloven, der er vedtaget af Folketinget, er der ét skatteankenævn i hver kommune. Skatteankenævnet har alene til opgave at afgøre klager over afgørelser truffet af den kommunale skattemyndighed i kommunen.

Efter loven yder den kommunale skattemyndighed sekretariatsbistand til skatteankenævnet. Kan den kommunale skattemyndighed ikke sikre den fornødne habilitet, som er foreskrevet i bestemmelserne om sekretariatsbistand, skal der anvendes ekstern sekretariatsbistand.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at de habilitetskrav, der i skattestyrelsesloven er stillet til de personer, der yder sekretariatsbistand til skatteankenævn, er strengere end de habilitetskrav, der i øvrigt gælder for den offentlige forvaltning. Således må ingen person, der har deltaget i afgørelsen af eller i øvrigt medvirket ved behandlingen af den afgørelse, der er påklaget til skatteankenævnet, yde sekretariatsbistand ved skatteankenævnets behandling af klagen.

Det forslag, der her er stillet, er vidtgående, fordi det indebærer, at den kommunale skatteforvaltning aldrig må yde sekretariatsbistand til kommunens skatteankenævn.

Forslaget er således et brud med hele den gældende kommunale ordning fra 1990, og det kan jeg ikke støtte. Hvis de gældende regler overholdes, er der ingen særlig risiko for, at det beslutningsgrundlag, der udarbejdes af sekretariatet til brug for skatteankenævnets afgørelse af en klage, er fordrejet eller mangelfuldt.

Det foreliggende statistiske materiale viser da også, at ca. en tredjedel af dem, der klager til skatteankenævn, får helt eller delvis medhold i klagen. Dette tal viser, at skatteankenævnene under de gældende regler formår selvstændigt at tage stilling til den kommunale skattemyndigheds afgørelser.

Hvem vil forslagsstillerne ellers have til at yde sekretariatsbistand til skatteankenævn, hvis det ikke må være den kommunale skattemyndighed? Skal det være de statslige skattemyndigheder? Så kunne man jo faktisk lige så godt foreslå, at hele klagebehandlingen blev statslig. Skal det være private skattesagkyndige som f.eks. revisorer eller advokater med de meromkostninger, der vil være forbundet hermed? Er forslagsstillerne villige til at bevilge skatteklarer til en sådan merudgift, eller skal det pålægges de private selv at foranstalte de udgifter til klagerne?